

SABÂ
(cumhur ilâhî)

Y. SEMAÎ

Mak sa dî â şık la rın
ya Hay Men zi li câ
nân o lur İs mi ni yâd
ey le se ya Hay
Vâ li hü hay rân o lur
lur Va li hü hay
ran o lur

Maksadı aşkların menzili cânân olur
İsmi yâd eylese vâlih ü hayrân olur

Hak vere cünbîşlerin afv ede kem işlerin
Menzili dervişlerin gûşe-i vîrân olur

Fânî cihandan kesil âyine-i kalbini sî
Arsa-i mahşerde bil bir ulu dîvân olur

Etse tecellî eğer vuslata erişe er
Kâfire kalsa nazar mazhar-ı îmân olur

Aşk ile kim âh ede kalbini âşâh ede
Azmini dergâh ede ol ulu sultân olur

NAKŞI-i âşk sana âşk haberin ver bana
Menkûbe-i evliyâ reşk-i gülîstân olur (1)